इदानीं देवयोनित्वशंकां स्वयमेव निवर्तयति ॥ रोदनादिति ॥ अश्रुसंबंधोभूस्पर्शश्च देवानां नास्तीतिश्रुतं ॥ तद्वत्त्वात्त्वां देवीं नमन्ये॥ किंच राज्ञोरामस्यसंज्ञावधारणान्नाम ग्रहणात् ॥१०॥भूमिपालस्य रामस्य महिषीति मे मतिः॥यतोव्यंजनानि राममहिषीत्वप्रकाशकानि ते सामुद्रिकलक्षणानिच लक्षयेऽतोरावणेन जनस्थानाद्बलात्प्रमथिता प्रमथ्यहृतायदि सीता त्वं तदा पृच्छतोममाचक्ष्व तत्त्वं ब्रूहि ते भद्रमस्तु॥११॥१२॥ अनुक्तेपित्वत्समीपनिश्चयोममास्तीतिप्रौढ्याऽह॥यथाहीति ॥ अपरोक्षानुभवविषय

रोदनादतिनिश्वासाद्भूमिसंस्पर्शनादपि॥नत्वांदेवीमहंमन्येराज्ञःसंज्ञावधारणात् ॥ १० ॥ व्यंजनानिहितेयानिलक्षणानिचलक्षये॥ महिषीभूमिपालस्यराजकन्याचमेमता॥ ११॥ रावणेनजनस्थानाद्बलात्प्रमथितायदि॥ सीतात्वमसिभद्रंतेतन्ममाचक्ष्वपृच्छतः॥ १२॥ यथाहितववैदेन्यंरूपंचाप्रतिमानुषं॥ तपसाचान्वितोवेषस्त्वंराममहिषीध्रुवं॥ १३॥ सातस्यवचनंश्रुत्वारामकीर्तनहर्षिता॥ उवाचवाक्यंवैदेहीहनूमंतंद्रुमाश्रितं॥ १४॥ पृथिव्यांराजसिंहानांमुख्यस्यविदितात्मनः॥ स्नुषादशरथस्याहंशत्रुसैन्यप्रणाशिनः॥ १५॥ दुहिताजनकस्याहंवैदेहस्यमहात्मनः॥ सीतेतिनाम्नाचोक्ताहंभार्यारामस्यधीमतः ॥ १६ ॥ समाद्वादशतत्राहंराघवस्य निवेशने॥ भुंजानामानुषान्भोगान्सर्वकामसमृद्धिनी॥ १७॥ ततस्त्रयोदशेवर्षेराज्येचेक्ष्वाकुनंदनं॥ अभिषेचयितुंराजासोपाध्यायःप्रचक्रमे॥ १८॥ तस्मिन्संभ्रियमाणेतुराघवस्याभिषेचने॥ कैकेयीनामभर्तारमिदंवचनमब्रवीत्॥ १९॥ नपिबेयंनखादेयंप्रत्यहंममभोजनं॥ एषमेजीवितस्यांतोरामोयद्यभिषिच्यते ॥ २० ॥ यत्तदुक्तंत्वयावाक्यंप्रीत्यानृपतिसत्तम॥ तच्चेन्नवितथंकार्यंवनंगच्छतुराघवः॥ २१॥

मित्यर्थः ॥१३॥१४॥१५॥ अहं नाम्ना सीताइति ॥१६ ॥ १७ ॥ १८ नाम प्रसिद्धमित्यर्थः ॥ १९ ॥ प्रत्यहं यन्ममभोजनं भोज्यं वस्तु तन्नपिबेयं नखादेयमित्यन्वयः ॥ २० ॥ तद्देवासुरे युद्धे वरदानरूपं ॥२१॥